

V. I. LENIN ȘI POLONIA

I. C. CHIȚIMIA

De obicei, marile personalități științifice și politice capătă cu vremea linii grave și rigide de statuie, prin abstractizarea ideilor acestora și cristalizarea lor într-un sistem filozofic și ideologic: darwinism, marxism, leninism, etc. Unii cercetători se ocupă de greutatea creierului, de forma deosebită a craniului lor, alții se referă la modul insolit de viață, datele biografice devin uneori romanțioase și ființa vie a omului se șterge, luându-i locul în mintea mulțimilor o simplă efigie, cu relief în bronz rece.

Există însă și situații, când omul viu însoțește mereu pe savant sau geniu, unda vieții persistă, moștenirea intelectuală nu se osifică, ci rămîne cu anumită fluiditate de circulație și de refacere vie. Un asemenea om a fost Vladimir Ilici Lenin, în complex social și uman. Faptul poate fi demonstrat și în ce privește relațiile sale cu Polonia și cu o serie de personalități poloneze.

Lenin a rămas incontinuu o ființă plină de umanitate și lipsită de rigiditate și de poză, câștigîndu-și simpatia și apoi devotamentul celor cu care a venit în contact, oameni simpli sau oameni cu renume. N-a știut ce-i crîsparea în momente grele și nici n-a admis emfaza și protocolul exagerat, în situații oficioase. A dovedit calm, tărie și ținută de bărbat mare; a trăit și s-a complăcut în ipostaze dintre cele mai diferite, perfect omenești, dovedind că era omul cu gesturile cele mai naturale. Prin 1895, cînd se întorcea din străinătate, cu materiale ilegale în fundul dublu al valizei, nu manifestă nici o neliniște la controlul amănunțit al vameșilor; altădată se distrează cînd, așezîndu-se pe scaunul unui portar, pierde din ochii unui polițist care-l urmărea. Peste cîțiva ani (1897) este trimis în exil la Šušenskoe, în Siberia, și aci petrece cîțiva ani, în mijlocul țărănilor, care îl îndrăgesc, îl iau cu ei la vînătoare și devine omul lor învățat. Scriitorul englez Herbert Wells îl vizitează, în 1920, la Kremlin, și-l consideră visător ca un poet. De aceea, planurile lui politice îi păreau utopice. Lenin studiase însă profund proiectele de nouă construcție socială și timpul nu l-a dezmințit.

În ce privește poporul polon, de la început acesta a ocupat un loc însemnat în strategia revoluționară a lui Lenin. În primul rînd, revoluționarii ruși intraseră în legătură cu cei poloni, în cercuri ilegaliste, în închisori și exil, în emigrație, și colaborarea revoluționară se baza pe relații directe și personale.